

Z V O N

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Toto prolínání pozemské a nebeské obce lze postihnout jen vírou, ba v něm záleží tajemství lidských dějin, které až do úplného zjevení slávy synů Božích jsou uváděny v nepořádek hříchem. Když ovšem církev sleduje svůj cíl, to je spásu, nejen že zprostředkuje člověku božský život, nýbrž ozaruje též jakýmsi způsobem celý svět jeho odleskem, a to hlavně tím, že ozdravuje a povyšuje důstojnost lidské osoby, upevňuje soudržnost lidské společnosti a dodává každodennímu lidskému počínání hlubší smysl a význam. Církev je proto přesvědčena, že prostřednictvím svých jednotlivých členů a celé své pospolitosti může přispět tímto způsobem k zlidštění lidské rodiny a jejích dějin.

Katolická církev mimoto s radostí vysoko hodnotí to, čím jiné křesťanské církve a církevní společenství přispívají společnou prací k uskutečnění tohoto úkolu. Zároveň je pevně přesvědčena, že jak jednotliví lidé, tak lidská společnost jí mohou svými schopnostmi a činnostmi velkou měrou a různými způsoby pomáhat připravovat cestu evangeliu. Uvidíme proto některé všeobecné zásady týkající se správného podporování vzájemné výměny a pomoci ve věcech, které jsou církvi i světu společné.

Podpora, kterou se církev snaží poskytnout jednotlivcům

Dnešní člověk je na cestě k plnějším rozvinutí své osobnosti a k postupnému objevování a uplatňování svých práv. Protože však bylo církvi svěřeno poslání ukazovat tajemství Boha, který je posledním cílem člověka, odkrývá církev zároveň člověku i smysl jeho vlastní existence, totiž nejhlubší pravdu o člověku. Církev ví dobře, že jedině Bůh, jemuž slouží, dává odpověď na nejvnitřnější touhy lidského srdce, které se nemůže plně nasytit žádným pozemským pokrmem. Ví také, že člověk, neustále pobádaný Duchem Božím, nemůže nikdy zůstat úplně lhostejný vůči náboženskému

problému; to potvrzuje nejenom zkušenost minulých století, ale i mnoho svědectví z naší doby. Člověk bude vždycky, přinejmenším neujasněně, toužit, aby věděl, jaký je smysl jeho života, jeho činnosti a jeho smrti. Už to, že církev je tady, vyvolává v jeho mysli tyto problémy. Avšak jedině Bůh, který člověka stvořil k svému obrazu a vykoupil ho z hříchu, dává na tyto otázky vyčerpávající odpověď, a to skrze zjevení v Kristu, svém Synu, který se stal člověkem. Kdokoliv následuje Krista, dokonalého člověka, sám se stává více člověkem.

Na základě této víry může církev vyprostit důstojnost lidské osoby ze všech názorových proměn, které na příklad snižují nebo neúměrně vynášejí člověkovu tělesnost. Žádným zákonem se nemůže tak vhodně zabezpečit osobní důstojnost a svoboda člověka jako Kristovým evangeliem, svěřeným církvi. Toto evangelium totiž zvěstuje a hlásá svobodu Božích dětí, zavrhuje každé otroctví, které konec konců pochází z hříchu, má v posvátné úctě svobodu svědomí a jeho svobodné rozhodování, ustavičně nabádá znásobovat všechny lidské vlohy k službě Bohu a ve prospěch člověka, a všechny konečně doporučuje lásce všech. To se shoduje se základním zákonem křesťanského řádu spásy. Ačkoliv totiž Bůh spasitel a Bůh stvořitel je tentýž Bůh, a stejně tak je tentýž Pán dějin člověka i dějin spásy, přece se právě v tomto Božím řádu spravedlivá autonomie tvora, a zvláště člověka, nejenom neruší, ale spíše se vrací své původní důstojnosti a upevňuje se v ní.

Církev proto prohlašuje mocí evangelia, které jí bylo svěřeno, práva člověka a uznává a velmi cení dynamismus dnešní doby, s níž se tato práva všude podporují. Toto hnutí ovšem třeba naplnit duchem evangelia a zajistit ho proti jakémukoliv druhu nepravé autonomie. Často jsme totiž pokoušeni myslit, že naše osobní práva jsou jen tehdy plně zachovávána, když vůbec nejsme vázáni normami Božího zákona. Na této cestě se ovšem důstojnost lidské osoby nezachrání, ale spíše zničí.

(pokračování)

NAPRIEK VŠETKÉMU SÚ BOŽIE DETI

Pane, ako ma unavujú tí, ktorých si mi dal za bratov. - Málokedy sú zábavní, často veľmi podivní; každý má vo svojom vnútri čosi svojho osobného, čo ma rozruší. - Nedaj však, Pane, aby som pred nimi uzavrel svoje srdce.

Ako ľahko je milovať všetkých!

Koľko ráz som prišiel na myšlienku uzavrieť sa do kruhu dôverných, s ktorými si dobre rozumiem.

Pane, nedaj, aby som im povedal "Nechápem vás" a utiahol sa do svojho pohodlného "kútika".

Pomôž mi, aby som v tvári každého z nich objavil výraz Božieho dieťaťa, ktorý v nich bude raz odhalený.

(Negri a Clonchi)

Tomáš Špidlík:

PO TVÝCH STEZKÁCH

Ukaž mi cestu tvých zásad, Bože, budu ji vždycky sledovat. Nauč mě plnit tvůj zákon, abych jej konal celým svým srdcem. Voď mě po cestě svých příkazů, vždyť na ní najdu své zalíbení.

(Žl 118, 33-35)

Dobyvatelé a objevitelé si razí cesty nové. Poutníci však raději chodí po cestách vyšlapaných. To proto, že staré cesty a starí přátelé jsou nejosvědčenější. Je život člověka putování, anebo spíše průzkumná stezka dobyvatele, objevitele nových obzorů? Žijeme v době velkých převratů. Proto se nám zdají tisícileté osvědčené stezky příliš úzké, nepohodlné, pomalé. Kazajka starých společenských zvyklostí svírá mladým lidem hrud, rádi by vystavili svá prsa větru a slunci nové doby.

Ale právě proto nás tíží i velká odpovědnost za generace poutníků, kteří přijdou po nás. Dnešní vybočení z cesty není jen chvilková procházka, je to vyšlapávání nového směru. A miliony budoucích lidí se nás jednou zeptají: "Kam jste nás zavedli?" Jsme si jisti, že jsme neztratili směr a že nezavedeme zástupy na poušť, kde poněnáhu odumře naše civilizace, kultura i duchovní hodnoty?

Ten, kdo cestu zakládá, musí být zkušenějším měřičem než ten, kdo jí pak pokojně užívá. Měříme tedy dobře i my, kteří žijeme v době objevitelské. Jediná jistá míra pak je nezměnitelný zákon Boží. Nahraďme hrbolaté dláždění minulosti, odstraňme zbytečné zákruty upadajících zvyklostí, rozšířme těsné úvozy starého světového názoru, ale neměňme směr, opravdový směr k cíli, určený Bohem. Opouštíme kriticky mnohé vyšlapané stezky našich předků. Pozdější doba bude schopna posoudit, nakolik jsme udělali dobře. Neopouštějme však cesty Boží!

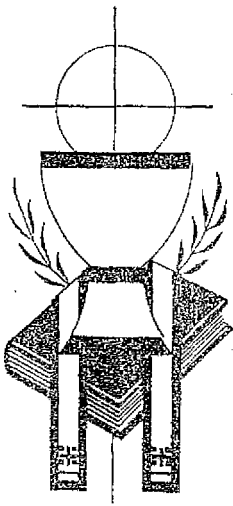
Viléma Wundta, profesora filosofie v Lipsku, se ptali, nemohly-li by se v dnešní době nahradit staré příkazy Desatera novými normami lepšími. Odpověděl: "Desatero se nedá vyvážit ničím jiným. Výrazně a stručně svědčí o nezměnitelnosti mravních zásad. Zlepšit Desatero by bylo spácháním atentátu na ducha dějin. Nahradit je něčím lepším by bylo počínáním blázna."

Studium mravnosti by mělo být velký zájem dneška. Boží zákony jsou podle svatého Lva Velikého jako věčně lesklé zrcadlo, ve kterém člověk uvidí svou skutečnou tvář. Problémy morálky by si zasloužily nového důkladného pojednání i v českém jazyce.

(pokračování)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě :

1. Za zemřelou Františku Baretovu - její manžel
- Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
2. Za zemřelou Julii Wasyleniuk - její manžel a dcera
- Za zemř. Jelenu Rennerovu - Božena a S.V. Skok
3. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání k Narozeninám
pana Františka Smoly
- Za zemřelého bratra Víta Malíka - rodina Malíkova
- Za zemř. rodiče Petra a Marii Ivičičovy - manželé
Josef a Bridget Ivičič
4. Za zemřelého manžela Josefa, dceru Emilku a živou a
zemř. rod. Šantorovu z obou stran - pí. A. Šantora
- Za krajanskou rodinu
5. Za zemř. manžela a tatínka a živou zemřelou rodinu
Uhlířovu - paní Františka Uhlířová a syn
5. Za Lenu Gabrysch - rodina Žáčková
6. Za zomr. rodičov z oboch strán a brata Milana - manž. Abrahámovi
- Za zemř. rod. James a Margaret Smith - manž. Josef a Bridget Ivičičovi
- Za zemř. Helenu Stachovu - p. Jeroným Minister a p. Mirek Kašpar
7. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro rodinu Žáčkovu
- Za živou a zemřelou rodinu Příbylovu - pí. Františka Uhlířová a syn
8. Za zomr. rod. Victora a Margitu Luky a sestru - manž. Sebestovi
- Za živou a zemřelou rodinu Jíchovu - pí. Františka Uhlířová a syn
9. Za zemřelého Vlastimila Lepšíka - paní Anežka Šantorová
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro pana Leopolda Baretu a za
jeho zesnulou manželku
10. Za zemřelou Svatavu Dostálovu - její manžel s celou rodinou
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro pana Františka Minaříka k
jeho Narozeninám - přátelé
11. Za živou a zemřelou rodinu z obou stran - manželé Jelínkovi
- Za Krajanskou rodinu
12. Za zemřelou sestru Marii - Mr. Rudolf Firkušný s rodinou
- Za zemř. Josefa Frantu a jeho manželku Bertu - rodina Naňkova
- Za zemřelého Josefa Malíka - rodina Naňkova
13. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Frídu Dohnalovu
- Za zemř. Růženu a Jaroslava Plannerovy - p. Jiří a Dr. Jana Plan-
nerovi
14. Za zemřelou Helenu Uváčkovu - rodina Jelínkova
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro rodinu Minaříkovu
15. Za zemřelé rodiče Annu a Franka Hindrový - jejich dcera Anna
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za zemřelou Helenu Uváčkovu - paní Anežka Šantorová

16. Za zemřelou sestru Marii Puchalek - paní Anna Wood
17. Za zemř. rod. Křivských a Matuszewiczovy - p. Jiří Křivský s manželkou
- Za zemř. Otce Svatopluka Rusa, OSB - Prof. Zdenek Rutar
18. Za zemřelého Ing. Milana Spíška - jeho manželka a syn
19. Za živou a zemřelou rodinu Krajčovu - rodina Krajčova
- Za zemřelou sestru Marii Puchalek - Paní Anna Wood
20. Za zemřelého Petra Gardini - pan Jan Kovačik
- Za zemřelou maminku Annu Boleslavovu - syn Rudolf s rodinou
21. Za zemřelého Františka Hindru - rodina Kubelkova
- Za zemřelou Marii Puchalek - paní Stella Uhlířová
22. Za zemřelého Františka Hindru - Čs. Klub Manhasset
- Za zemřelou Marii Puchalek - přátelé Mr. a Mrs. Paul Topenčík
23. Za zemřelého Františka Hindru - rodina Tomečkova
- Za zemřelou Marii Puchalkovu - Mr. a Mrs. George Kotrchovi
24. Za zemřelého br. George Siegwarth - rodina Tomečkova
- Za zemřelého Vítězslava Boleslava - bratr Rudolf s rodinou
28. Za všechny, živé i zemřelé, kdo se zasloužili o svobodné Československo.
- Za zdraví a Boží ochranu - rodina Večeřova
26. Za zemřelého Františka Hindru - rodina Filova
- Za zemřelou Růženu Drhovu - paní Anežka Šantorová
27. Za zemřelého Františka Hindru - rodina Petrash a Jones
- Za živou a zemřelou rodinu Ministryou - pan Jeroným Minister
28. Za zemřelého Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků hudby a poesie
- Za zemř. Františka Kanýra a manželku - paní Josefa Pavlicová a manželé Smrčkoví
29. Za zemřelé Dr. Charles a Mary Štýbr - Mrs. Angela Crawford
30. Za živou a zemřelou rodinu Ing. Rudolfa Boleslava
- Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
31. Za zemřelého A.J. Žáčka - manželka, dcery, rodiče a sourozenci
- Za zemřelého Nika Kanyera - manželka a dcera s manželem

ZEMŘELI: Františka Baretová, Frank Hindra, Vlastimil Lepšík a MUDr. Herbert Kania. - Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám radostné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

KŘTEM SVATÝM do Církve Boží byl přijat Eric Paul Peter Vladimír Kutil.
"Abys v nás milost křtu svatého rozmnožil, prosíme tě, vyslyš nás!"

Pan John F. Růžička se dožívá OSMDESÁTKY - a zasloužilý a milovaný náš pan varhaník Profesor Miroslav Lebeda SEDMDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnání!

V neděli 11. října t.r.
bude mezi námi
pražský pan arcibiskup

J.E. Msgr. Dr. MILOSLAV VLK

V 10:15 AM v našem kostele
bude sloužit Mši sv. s promluvou. Koncelebrovat budou
J.E.Msgr..Emil A. Wcela, svě-
tící biskup ze sousední diecéze
Rockville - a náš biskupský
pan Vikář Msgr. Dr. Petr
Esterka.

Po Mši svaté společná snídaně a beseda s milými hostmi v divadelním sále naproti kostelu. Bude k dispozici i levný masný buffet. Komu je možno, přijďte v krojích a pozvěte známé.

V pondělí 2. listopadu (novembra)
na svátek Všech věrných zemřelých (Dušiček), o sedmé hodině večer,
bude sloužena v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii mše
svatá za naše drahé zemřelé, jejichž jména pošlete nebo odevzdáte. Užij-
te laskavě přiložených formulářů.

V neděli 10. listopadu (novembra) slavíme tradiční
MARTINSKÉ POSVÍCENÍ

SLOVENSKÁ MŠE SV. každou neděli

v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepom. v Manhattaně (1st Ave. a 66 St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli

v 10:15 ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii V DOLNÍM KOSTELE.
Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:15 v divadelním sále naproti
kostelu, kde je po bohoslužbách **SPOLEČNÁ SNÍDANĚ.**

Na vrchole činnosti a slávy

Vo svojom denníku roku 1880 naznačil Don Bosko postup svojho diela takto:

Bystré oko ľahko zbadá zvláštny charakter každého desaťročia vo vývoji saleziánskeho diela. Prvých desať rokov, t.j. od roku 1841 do 1851, možno nazvať dobou sťahovania, druhých desať rokov, t.j. od r. 1851 do 1861, sa dielo upevňovalo v Turíne, tretích desať rokov sa rozširovalo po Taliansku a v štvrtom desaťročí sa začalo šíriť po celom svete.

A skutočne roku 1871 bolo v Taliansku už 15 saleziánskych ústavov. Čoskoro potom sa zakladali ústavy i vo Francúzsku, Španielsku a Južnej Amerike. Božie požehnanie očividne spočívalo na Don Boskovej práci.

Ako sa rozmáhalo jeho dielo, tak rástla i starosť a potreba nových pracovníkov. A tu prišla Don Boskovi na um nádherná myšlienka. Založil "Dielo Panny Márie Pomocnice pre neskoršie kňazské povolania", ktoré sme už aj spomínali. V prvom oddelení tohto diela sa vychovávali junáci a mužovia, ktorí už mali potrebné predbežne školské vzdelanie. V druhom oddelení mladíci, učni a iní, s ktorými bolo treba všetko začínať od základov. Súkromne začal s touto prácou Don Bosko už roku 1872. Roku 1877 otvoril pre dielo ústav v Sampierdarene pri Janove. Toho istého roku prosil a dostal Don Bosko od Sv. Otca Pia IX. pre toto dielo i zvláštne požehnanie. Ale do Janova bolo predsa len príďaleko. Don Bosko ho chcel mať bližšie, aby naň mohol lepšie vplývať a dozeráť. Preto ho roku 1883 preložil do Mathi pri Turíne. V ústave bolo vtedy 60 chovancov. O rok pozdejšie premiestnil ústav k novému kostolu sv. Jána Evanjelistu v Turíne. A vtedy tam už bolo 140 chovancov. Takto vychoval a zachránil Don Bosko pre kňazské povolanie stá a stá rehoľníkov a svetských kňazov.

* * *

Videli sme, že Don Bosko po celý svoj život neúnavne pracoval, a to nielen v Turíne, ale všade, kdekoľvek ho práca volala. V Piemonte nebolo vari ani jednej farnosti, kde by nebol kázal alebo prednášal. Ale aj iné talianske mestá ho často volali. Čím bol starší, s tým väčším nadšením a úctou ho všade vítali, a najmä v Ríme.

Koncom februára 1867 cestou do Ríma zastavil sa vo Ferme. Tamojší biskup, kardinál De Angelis, privítal ho veľmi radostne. Zaviedol ho do seminára. Don Bosko slúžil tam sv. omšu a dával klerikom sv. prijímanie. Po sv. omši 15-ročný seminarista Dominik Svampa pozdravil ho ohnivou básňou a Don Bosko sa mu zavďačil medajlónikom. Tento mladík stal sa neskoršie arcibiskupom v Bologni a roku 1895 otvoril prvý sale-

ziánsky kongres so spomienkou, že vo Ferme kedysi pozdravil Don Boska, bol na jeho sv. omši, dostal od neho sv. prijímanie a medajlónik, ktorý od toho času stále nosí na prsiach.

Keď sa Don Bosko lúčil s kardinálom De Angelis, ten si klakol pred neho a prosil ho o kňazské požehnanie.

- Ako? - zdráhal sa Don Bosko - ja vás mám požehnať? Ja, ubohý kňaz, mám požehnávať biskupa a kardinála? Nikdy. To vy máte mne dať požehnanie.

- Počujte, Don Bosko - stál kardinál na svojom - mám pre vaš kostol nachystaný malý darček. Ak ma požehnáte, dostanete ho. Ak nie, nedám vám nič. Rozumiete?

- Keď je to tak - zasmial sa Don Bosko - nuž predsa len musím požehnať Vašu Eminenciu. Vy síce moje požehnanie nepotrebuje, ale ja vaše peniaze veľmi potrebujem. - A pokorne požehnal kardinála.

V decembri 1865 bol Don Bosko prvý raz vo Florencii. Metropolitná kapitula ho pozvala do nádherného florentského domu. Bol hosťom ťamojšieho arcibiskupa. Ten ho sprevádzal do domu a v sakristii ho už očakávali kanonici s fiesolským biskupom a generálnym vikárom. Všetci boli pooblikaní slávnostne. Po privítaní ho prosili, aby im povedal pár slov.

28. februára r. 1879 mal prednášku v Lucce. Cestou po meste zastavovali ho zdraví i chorí a prosili ho o požehnanie. Medzi mnohými inými dostavil sa k nemu aj mladý mrzák, ktorý bez pomoci iných nevládal spraviť ani kroka. Keď už bol pred Don Boskom, hodil sa na kolenná. Don Bosko ho chytil za ruku a rozkázal mu, aby vstal. Mladík vstal, a v tej chvíli bol zdravý.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

Beze
slov:

